

MAICA RUSIE

de Cristian Ioanide

Stimați cititori,

Fostul ministru de externe al lui Gorbaciov și fost președinte al Georgiei, Eduard Amvrosevici Șevardnadze, a ajuns la vârsta înțelepciunilor. Mâine-poi-mâine face 80 de ani. Și atunci, s'a gândit să-și aștearnă pe hârtie amintirile, care, slavă Domnului, sunt destule și interesante.

Dar iată că acum, Șevardnadze, aflat la Frankfurt, avertizează că "nu trebuie să repetăm greșelile trecutului, trebuie să împiedicăm un nou Război Rece", adică o nouă confruntare nesângeroasă (vorbă să fie!), dar mocnită și plină de ură, între Rusia și Statele Unite. "Este de datoria mea morală să lansez acest avertisment. Nu trebuie să permitem o escaladă a conflictului pe tema rachetelor și sistemelor antirachetă. Sper că ceea ce am auzit sunt doar cuvinte spuse la mânie și nu un apel adevărat la ridicarea armelor, pentru că altfel vom asista la un alt război cu consecințe tragice", a adăugat fostul ministru, făcând aluzie la recente accese de furie ale președintelui rus Vladimir Putin.

Într'adevăr, Statele Unite doresc să instaleze elementele scutului antirachetă în Polonia și Cehia, pentru a contracara o eventuală amenințare din partea Iranului asupra Uniunii Europene. Numai că Rusia consideră acest plan drept o amenințare la adresa securității sale.

Pentru a vedea dacă temerile Moscovei sunt justificate sau nu poate că ar trebui să ne reamintim ce este, de fapt, un "scut antirachetă".

Deși denumirea este rodul specific al imaginației de tip american și deși ne duce cu gândul la "Războiul Stelelor", acest sistem defensiv nu are nimic de a face cu vreun sistem de fortificații gen "zid de cetate". El reprezintă doar un grup de lansatoare de rachete menite să intercepteze rachetele inamice care atacă un teritoriu dat. Astfel, de curând, Japonia a amplasat - în premieră - un scut antirachetă ... *mobil* în apropiere de Tokyo, pentru a proteja orașul în eventualitatea unui atac. Echipamentul a fost instalat, cu un an mai înainte decât fusese planificat inițial, ca reacție la acțiunile Coreii de Nord, care a făcut anul trecut teste cu rachete, inclusiv nucleare. Sistemul anti-rachetă *Patriot* (similar celui utilizat în Israel în timpul Războiului din Golf) este capabil să doboare rachete *care sunt foarte aproape de țintă*. Fiecare lansator poate trage până la șaisprezece rachete, *cu o rază de acțiune de câteva zeci de kilometri*. În plus, sistemul este mobil. Dacă vor exista temeri privind iminența unui atac cu rachete, unitățile de interceptare a rachetelor vor fi mutate la Baza de Apărare Antiaeriană din centrul capitalei Tokyo, pentru a proteja clădirile guvernamentale și alte ținte potențiale.

Deci, ca mai totdeauna, de e pace, de-i război, Rusia moare de dragul de a se izmeni pentru te miri ce. Și atunci Kremlinul amenință cu desfacerea înțelegerilor. Iar acum, pe chestia "scutului", care, evident, nu-i face nici un rău, Rusia se anunță gata de a se supăra pe "Tratatul ruso-american asupra desființării rachetelor nucleare cu rază medie de acțiune lansate de la baze terestre". Iar până acum, stăruitoarele tentative ale oficialităților din Washington de a obține înțelegerea Rusiei s'au dovedit zadarnice. Și nu există nici un indiciu pe moment că președintele Rusiei, Vladimir Putin, s-ar putea răzgândi. Dimpotrivă, liderul rus a amenințat cu denunțarea, de către Moscova, a tratatului din 1987. În plus, rușii vor să retransforme enclava Kaliningrad, din Prusia orientală, într-o bază de arme rusești.

Dar ce este "enclava Kaliningrad"?!

I se mai spune și *Yantarny kray* sau "pojarnița", o fâșie de pământ între Lituania și Polonia (deci fără graniță cu Rusia), ruptă din trupul Prusiei Orientale, cu capitala la Königsberg. Se spune că, Stalin însuși a avut ideea de a crea astfel un "spațiu tampon" între țările Baltice Sovietice și Occident.

Astăzi însă, gamizoana rusă, uriașă altădată, a fost redusă drastic, iar "enclava" a fost invadată de nemții de pe Volga, care n'au mai fost primiți în Vaterland.

O fi mică "enclava Kaliningrad", dar se află chiar în coasta Uniunii Europene. Iar reactivarea ei ar fi o reală amenințare pentru Vest.

Dar cu toate acestea, Rusia pretinde că SUA ar avea cu totul alte intenții decât cele declarate. Prin amplasarea unei stații radar în Cehia și staționarea de rachete antirachetă în Polonia, Washingtonul ar urmări "să slăbească dispozitivul militar rusesc", se afirmă, în continuare, la Moscova. Putin însuși a calificat proiectul american drept "contraproductiv" și de natură să declanșeze o nouă cursă a înarmărilor. "Noi", a spus Putin, "ne vom strădui să le dovedim acest lucru partenerilor noștri", cu "fapte, prezentate într-o discuție deschisă. Pentru ce fel de rachete urmează să fie edificat acest scut? Pentru cele iraniene? Acestea n'au decît o rază de acțiune de 1,700 de kilometri". Iar, conform Moscovei, iranienii ar proiecta să se înarmeze abia în 2012 cu rachete cu rază de acțiune de 2,400 de kilometri, "sistemul american fiind ca atare irațional" și inoperant devreme ce are în vedere atacuri cu arme balistice avînd "o bătaie de peste 5 sau 6 mii de kilometri".

Dar dialogul se poartă ca între surzi, americanii susținînd că "scutul" este de dimensiuni prea reduse pentru a putea funcționa împotriva numeroaselor rachete rusești și că sistemul defensiv proiectat este cu atît mai necesar cu cît progresul tehnologic este mai rapid, iar iranienii, sau alții își vor putea lesne procura pe viitor rachetele necesare unui atac.

Întrucât aceste argumente n'au convins Moscova, Kremlinul a propus în vară cooptarea Rusiei și a Azerbaigianului la planurile americane. Putin avansase ideea ca SUA să folosească în comun cu Moscova o stație de avertizare rapidă, din sudul Rusiei, precum și radarul din localitatea azeră Gabala. În replică SUA reliefaseră că stația radar din Azerbaigian e caducă și prea puțin capabilă să înlocuiască proiectatul scut american din centrul Europei.

SUA insistă așadar să-și realizeze proiectul. Iar Rusia stăruie să avertizeze cu adoptarea de „contramăsuri”. Dacă America își menține intențiile, Rusia va răspunde cu aceeași monedă, a declarat vicepremierul rus Serghei Ivanov. "S'a spus adesea că Rusia ar amenința și ar șantaja. Noi nu vrem așa ceva. Noi o spunem deschis. Dacă suntem încolțiți, și nu mai avem alternativă, nu ne rămîne decît acest pas", a mai susținut Ivanov, făcînd aluzie la Kaliningrad.

Dar iată că, prestigiosul New York Times vorbește și el pe față, afirmînd că Rusia nu dorește altceva decît slăbirea poziției actuale a Americii în lume. Iar ideea este corectă pentru că, o fi SUA o mare putere războinică, dar adevărata democrație te împinge întotdeauna spre o creștere continuă a performanțelor producției. Ceea ce îți mai temperează din pornirile belicoase.

Și totuși, în problema dosarului nuclear al Iranului n'are ce face: trebuie să acționeze. Fapt ce îi dă lui Putin ... putința să chibîțeze. John Vinocur, de la New York Times, pomește de la presupunerea că rușii, care oricum sunt principalii furnizori de materiale nucleare ai Teheranului, ar putea să nu fie deranjați foarte tare de ideea unui Iran înarmat cu bombe nucleare. Cu ambiția de a redeveni o superputere, rușii pot accepta să se confrunte cu instabilitatea creată de un Iran nuclear, doar pentru a-i vedea umiliți pe rivalii de la Washington. Din punctul de vedere al lui Vladimir Putin, orice s-ar întîmpla, Rusia are de câștigat.

Dacă în schimb SUA se decide să bombardeze instalațiile nucleare ale Teheranului, este de așteptat ca o astfel de acțiune să aducă, din diverse colțuri ale lumii, un val de condamnări la adresa Statelor Unite. Și atunci Rusia, prin antagonismul creat, ar ieși iar câștigătoare.

Presupunînd că americanii își ating scopul și distrug programul nuclear iranian, rușii n'ar avea motive să fie prea nemulțumiți. Și asta pentru că, prețul petrolului și gazelor ar crește, spre bucuria exportatorilor ruși. În plus, Rusia ar avea toate șansele să pună mîna pe contractele de reconstrucție a Iranului și, în același timp, ar obține și un certificat de bună purtare pe plan internațional.

După ce, ani întregi, au tot vorbit despre eforturile, legitime, ale Rusiei de a dobîndi respect pe plan mondial, strategii administrației americane au ajuns la un mare adevăr, și anume acela că Rusia are o singură prioritate: slăbirea poziției americane. "În orice problemă internațională, Moscova se va strădui să împiedice SUA să obțină vreun succes", ar fi declarat un important membru al administrației americane, sub rezerva anonimatului.

Pe când scriu acest editorial, tocmai s'a terminat vizita lui Putin în Germania. Angela Merkel, care nu e tocmai o femeie nurlie, i-au fost oferite flori de către "micul țar", ce s'a uitat în ochii ei șăgalnic. Vladimir Putin, a confirmat că va efectua vizita în Iran în ciuda informațiilor că ar exista un complot de asasinare a sa. Anterior Kremlinul anunțase că este 'neclar' dacă 'domnul' Putin va merge la Teheran ca urmare a informațiilor obținute de serviciile secrete din Rusia privind existența unui complot împotriva liderului de la Kremlin. Acesta din urmă a anunțat că va discuta cu conducătorii Iranului despre programul nuclear al acestei țări.

"În fruntea agendei în discuțiile Putin-Merkel de la Wiesbaden s'a aflat Iranul și programul său nuclear", a anunțat BBC. "După conferința de presă comună, doamna Merkel a precizat că a ajuns la o concluzie comună cu domnul Putin în privința faptului că ONU trebuie să introducă noi sancțiuni împotriva Iranului dacă acesta nu va suspenda programul de îmbogățire a uraniului. Cancelarul german a făcut de altfel câteva declarații în această privință într'un interviu pentru ziarul Die Welt. "Sunt categoric în favoarea negocierilor, dar trebuie să fim gata și să impunem sancțiuni dacă Iranul nu își atenuază poziția", spune doamna Merkel. "Programul nuclear iranian", adaugă ea, "amenință securitatea Israelului, care pentru mine în calitate de cancelar german nu este negociabilă; amenință regiunea, Europa și lumea. Trebuie să prevenim această amenințare", spune Angela Merkel.

Dacă aceasta este poziția Germaniei, Rusia a afirmat: ... nu este cazul să se aplice sancțiuni, iar președintele Putin a declarat recent că Moscova *nu are dovezi* că Teheranul ar intenționa să producă arme nucleare (!)."

Dumneavoastră chiar mai credeți că ayatollahii vor să-l taie pe Putin pe vreun covor persan?

Într'un editorial de-acum trei ani scriam cu privire la viitorul Rusiei.

"Și totuși, ce se va întâmpla cu Rusia ?

În ultima sa carte *The Choice. Domination of Leadership*, Zbigniew Brzezinski, polonezul naturalizat american și mare neiuibitor de Rusie, se arată profund îngrijorat de neexploatarea succesului american în acapararea conducerii lumii. Dar, democrat fiind, el vede lucrurile altfel decât Bush. "*Uniunea Europeană și NATO n'au de ales: ele trebuie să lucreze la lărgirea lor, altfel pierde beneficiile victoriei cu care s'a încheiat Războiul Rece*".

De fapt, tăierea ghearelor ursului rus apare și într'o lucrare precedentă a lui Zbigniew Brzezinski, Grand Chessboard: "*O Rusie mai descentralizată ar avea mai puține intenții imperialiste. O confederație rusă mai deschisă, care ar cuprinde o Rusie europeană, o republică a Siberiei și o republică extrem-orientală, ar avea mai multe facilități.*"

Da, gândea foarte bine bătrânul "Zbig".

Mai scriam în acel vechi editorial că, "în literatura apocaliptică Rusia apare cu destulă claritate doar de două ori. Prima dată, în Cartea lui Ezechiel, când Rusia - sub denumirea metaforică de Gog, din țara lui Magog - invadează Israelul. Textul profetic desvăluie o atragere în cursă a acestui nebun de către Dumnezeu Însuși: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Iată, am necaz pe tine, Gog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului! Te voi târî, și-ți voi pune un cârlig în fălci..."

Dar totul, evident, se va sfârși cu un dezastru inimaginabil, ce aduce aminte de Sodoma și Gomora. Gog va fi răpus pe munții lui Israel, nu de vreo mână omenească, ci direct de intervenția divină: "Atunci voi chema groaza împotriva lui (Gog, n.n.) pe toți munții Mei, zice Domnul Dumnezeu; (...) **voi ploua foc și pucioasă peste el**, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, care vor fi cu el. Îmi voi arăta astfel mărimea și sfințenia, Mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că Eu sunt Domnul."

Dar aceasta se va întâmpla la sfârșitul Istoriei, în zilele Adventului, fapt atestat de aspecte specifice descoperite în textul profetic: "**După multe zile, vei fi în fruntea lor; în vremea de apoi, vei merge împotriva țării, ai cărei locuitori, scăpați de sabie, vor fi strânși dintre mai multe popoare pe munții lui Israel care multă vreme fuseseră pustii; dar, fiind scoși din mijlocul popoarelor, vor fi liniștiți în locuințele lor.**"

A doua oară Rusia apare într'o vreme și mai îndepărtată, adică la sfârșitul Împărăției Cristice de 1,000 de ani, după cum reiese din Cartea Apocalipsei: Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat; și va ieși din

temnița lui, ca să înșele Neamurile, care sunt în cele patru colțuri ale pământului, pe Gog și pe Magog, ca să-i adune pentru război. Numărul lor va fi ca nisipul mării. Și ei s-au suit pe fața pământului, și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea prea iubită. Dar din cer s-a pogorât un foc care i-a mistuit.

În rest, nu avem date prea multe ca să știm ce va face Rusia vremurilor din urmă, în afara unor aluzii precum e cea din Cartea lui Daniel, prin care ni se sugerează o coaliție asiatică ce se îndreaptă împotriva Anticristului în timpul campaniei acestuia în Egipt: (Anticristul, n.n.) Își va întinde mâna peste felurite țări, și nici țara Egiptului nu va scăpa. (...) Dar niște zvonuri, venite de la răsărit și de la miazănoapte, îl vor înspăimânta, și atunci va porni cu o mare mânie, ca să prăpădească și să nimicească cu desăvârșire pe mulți.”

În rest, tăcere.

Și totuși, o profeție din Cartea lui Zaharia îmi lasă mereu impresia că se referă tot la Rusia. Iată-l:

*Am ridicat din nou ochii și m-am uitat, și iată că patru care ieșeau dintre doi munți; și munții erau din aramă. La carul dintâi erau niște cai roșii, la al doilea car cai negri, la al treilea car cai albi, și la al patrulea car cai bălțați și roșii. Am luat cuvântul, și am zis îngerului, care vorbea cu mine: “Ce înseamnă aceștia, domnul meu?” Îngerul mi-a răspuns: “Aceștia sunt cele patru vânturi ale cerurilor, care ies din locul în care stăteau înaintea Domnului întregului pământ.” **Caii cei negri, înhămați la unul din care, s-au îndreptat spre țara de la miazănoapte, și cei albi au mers după ei; cei bălțați s-au îndreptat spre țara de miazăzi. Cei roșii au ieșit și ei și au cerut să meargă să cutureiere pământul. Îngerul le-a zis: “Duceți-vă de cutureierați pământul!” Și au cutureierat pământul. El m-a chemat, și mi-a zis: “Iată că cei ce se îndreaptă spre țara de miazănoapte fac să se mai potolească mânia Mea în țara de la miazănoapte.”***

Textul pe care l-am citat reprezintă în termenii specialiștilor ultima dintre cele opt vedenii pe care le-a avut proorocul Zaharia cu privire la pdepsirea națiunilor care au oprimat Israelul.

Prima dintre problemele cheie ale acestei profeții este determinarea identității celor doi “munți de aramă” sau de unde se pornește spre a determina țările bântuite de acei cai aducători de necazuri.

Părerile sunt împărțite. Unii cred că cei doi munți sunt un simbol al judecății divine (“pentru că munți de aramă nu există!”), deci, munți imaginari, alții că, aici e vorba de cei doi munți ai Ierusalimului (C.F. Keil): Muntele Sionului și Muntele Măslinilor.

În primul caz, “miazănoaptea” și “miazăziua” devin obscure. În al doilea caz, imaginari sau nu, Zaharia nu recunoște în vizunea sa cei doi munți. Deci, cu greu am putea să credem că aceștia erau munții Ierusalimului. Pe urmă, “țara de la miazănoapte” devine Babilonul, iar “țara de la miazăzi”, Egiptul. Numai că, din păcate, acestea nu corespund modului în care aceste țări vor fi pedepsite, conform celor desvăluite în Cartea lui Ieremia, care abundă în detalii de acest fel.

După părerea mea (dar fără a avea un argument foarte solid), faptul că ei i s’au arătat profetului ca niște “munți de aramă”, poate să însemne că ei se identifică prin această bogăție a lor internă, așa cum sunt munții Caucazului, renumiți în Antichitate pentru asta. De altfel, privind harta fizică a acestei zone, veți observa că aceștia reprezintă un complex de două șiruri paralele muntoase, dispuse Est-Vest. Deci, ele constituie un paravan (un element de surpriză) atât pentru Rusia, cât și pentru Iran, care, în termenii profeției lui Zaharia devin “țara de la miazănoapte” și, respectiv, “țara de la miazăzi”.

O altă dificultate o constituie simbolistica purtată de culoarea cailor. Textul din Cartea lui Zaharia, din punct de vedere literar, se arată foarte asemănător cu celebrul capitol 6 al Cărții Apocalipsei, care descrie perioada premergătoare Necazului cel Mare (ultimii șapte ani ai Istoriei), denumită și “vremea celor patru călăreți ai Apocalipsei”. Acolo, culoarea cailor ne dă cheia caracteristicilor celor patru epoci ce vor precede apariția Anticristului. Călărețul de pe calul alb reprezintă o perioadă de pace mondială forțată, o pace impusă de superioritatea unor arme de excepție. Călărețul de pe calul roșu reprezintă un cumplit măcel mondial. Călărețul de pe calul negru este simbolul unei perioade de ne mai întâlnită înfometare a populației sărace a omenirii. În fine, călărețul de pe calul gălbui (clorotic) este un simbol al morții premature a unui sfert din omenire *ucisă cu sabia, cu foamete, cu molimă și cu fiarele pământului*.

Spre deosebire de textul apocaliptic, în Cartea lui Zaharia apar “cailor bălțați și roșii”, care dau multă bătaie de

cap cercetătorilor. Ce reprezintă acești cai? Ce simbolizează faptul că au o colorație amestecată și nu unică? Care e, în fond, culoarea reală a “bălțaturii”?

N'am găsit nici o interpretare tranșată la aceste întrebări, așa încât voi risca să avansez propriile-mi păreri.

Cred că intrarea cailor în scenă, bazat numai pe rațiuni literare, respectă ordinea cronologică. Rusia va fi supusă unei perioade de colaps economic, impusă, probabil, de cursa nebunească cu Statele Unite, urmată o înfometare mai ceva ca pe vremea lui Stalin. După care, imediat, va avea loc o dominare severă a americanilor.

Ar urma apoi 'partida' contra Iranului condusă de “cailor bălțați și roșii”, care, probabil, exprimă o concomitență de atac armat (roșu), colaps economic și înfometare (negru), și dominație americană (alb).

Iar “cutreierarea pământului” de către cailor roșii simbolizează acea “prăpădenie neașteptată” văzută de Apostolul Pavel.

Dacă tot ce am afirmat până aici e adevărat, atunci e foarte probabil ca zilele negre ale ipocritei Rusii să fie foarte aproape, iar visul ei, descris în New York Times, de a trage oricum profituri de pe urma crizei iraniene, să se destrame precum fumul albăstrui al unei “țigări de foi din Rotterdam”.

Stimați cititori,

“Maica Rusiei” a fost mai degrabă o “mamă sovietică” pentru cei mai mulți dintre fiii ei, dar, în special, pentru milioanele de evrei aflați pe pământul ei mult prea ‘eroic’. De aceea în profeția din Cartea lui Zaharia stă scris: **“Iată că cei ce se îndreaptă spre țara de miazănoapte fac să se mai potolească mânia Mea în țara de la miazănoapte.”** Dar asta nu-i totul pentru Gog, din țara lui Magog, domnul Roșului, Meșecului și Tubalului, pe care îl așteaptă munții Israelului, unde va ploua peste el foc și pucioasă.

Vai de maica lui. Mai bine nu s'ar fi născut.

***